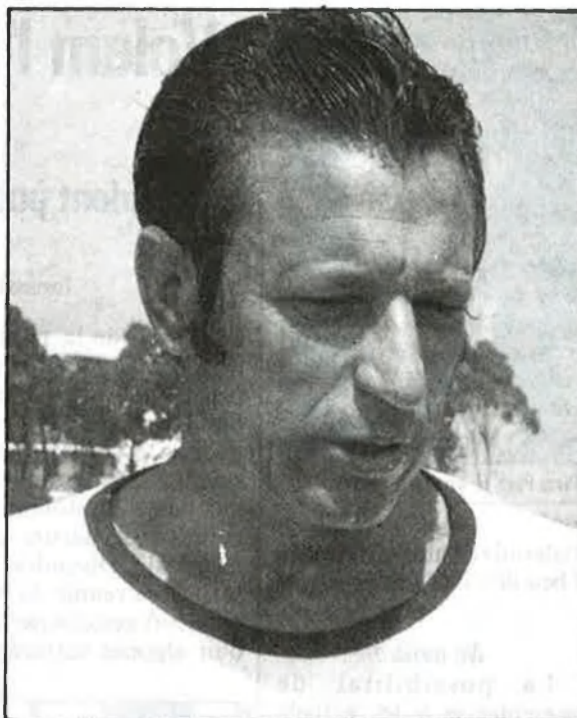

... I abans de Porta, Pérez Payà

L'ex-president de la Federació Espanyola de Futbol vol viure tranquil

PM. BERNARDOS BENIQUE
ablo Porta passa ja a la història del futbol espanyol, precisament en el moment més conjuntural, per tot allò que ningú no ignora. I, quan tothom està preocupat per qui en serà l'hereu, és el moment de mirar arrere i retrobar la figura del seu antecessor, un valencià d'Alcoi, Josep Lluís Pérez Payà.

Als 56 anys, Pérez Payà viu totalment al marge del futbol. Només apareix, a vegades, per Chamartín, sobretot quan hi juguen el València, el Barça o el seu Atlético de Madrid, i això perquè l'estadi és a la vora del seu domicili. «L'única relació que guardo amb l'esport és la pràctica freqüent del tennis, i les notícies que m'arriben pels mitjans de comunicació. Estic totalment retirat.»

Era l'època en què presidia la Federació Espanyola de Futbol

Esportista nat

Els estius d'estudiant, els passava com a jugador de l'Alcoià i, de vegades, del Serpis, amb el qual fou campió d'Espanya *amateur* i guanyà l'Indauchu. Després, cursant Dret i Econòmiques als jesuïtes de Deusto, jugà, de primer, amb el Baracaldo i, a continuació, amb la Real Societat. Més tard, fitxà com a *amateur* amb l'Atlético de Madrid.

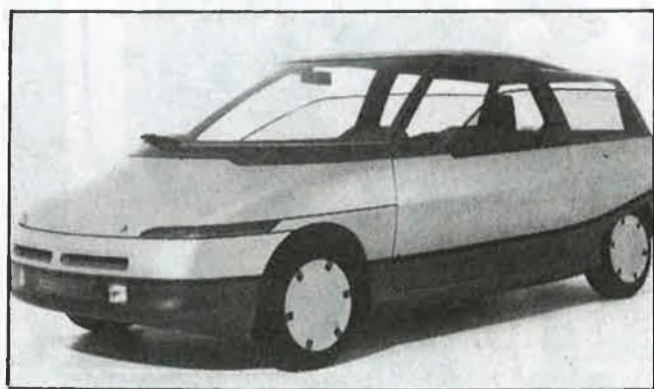
Com a directiu, començà per presidir interinament el Castelló quan vivia a la Plana com a delegat de Treball, en el 57. Aleshores, la Federació Valenciana de Futbol tenia la seu a Castelló i ell passà a ser-ne directiu. Quan el Ministeri de Treball el transferí a Madrid, entrà en la Federació Espanyola, representant dels jugadors, designat pel delegat d'Esports.

Després, fou president de l'Espanyol, quan Costa cessà amb motiu d'aquell penal, tan recordat, que Guruceta va pitjar al Nou Camp quan Rifé tirà el

madridista Velázquez un metre fora de l'àrea. Era la Copa del «Generalísimo».

El problema a hores d'ara

Fa la sensació que li importa ben poc que ningú no li haja demanat l'opinió com a ex-jugador, ex-directiu i inspector de treball en actiu, a més d'advocat i economista, en tots els actuals afers futbolístics, i, especialment, durant la vaga. «Ho he seguit per referències, no ho he estudiat, i només m'ha consultat un periodista i lleugerament com a home lligat al futbol. La veritat és que, en un principi, no puc arriscar-me a opinar, sense fer una anàlisi profunda i punt per punt dels diferents assumptes. L'única cosa que puc improvisar és que em fa l'efecte que els jugadors tenen raó en alguns aspectes, però en tots, i en particular en la substitució d'*amateurs* per professionals, es planteja una col·lisió entre la jurisdicció laboral i la

Citroën Eco 2.000

La crisi energètica del 73-74, reforçada el 79, va crear en els industrials de l'automoció l'obsessió del consum. Començaren a comercialitzar vehicles cada volta més econòmics. La col·laboració del grup Citroën, Peugeot, Talbot, amb el govern francès ha permès la realització del projecte «Citroën Eco 2.000», un cotxe de 480 Kg, penetració aerodinàmica del 0'21, 750 c c, amb tres cilindres a quatre temps, potència de 35 CV (DIN) i una velocitat punta al voltant dels 140. Tot això, amb un consum de carburant «super» de 3 litres per 100 Km, com a mitjana. Els francesos més optimistes pensen que, abans d'un parell d'anys, el tindran ja en el carrer.

Pérez Payà, un esportista nat

federativa, molt complexa i ben difícil d'aclarir.»

No tornaré

La possibilitat de presentar-se a les actuals eleccions federatives el fa somriure: «No, no, jo ara estic ben tranquil. Aquest tipus de càrrec erosiona molt, com em va passar a mi, quan criticaven fort els directius perquè no es podia parlar d'altres coses; com ara critiquen Porta, ja que els problemes són molt més greus que quan jo estava al front de la Federació. A més, ningú no mira a la Junta, sinó només al President. I, clar, mai no agrada a tots. Algú ha intentat impulsar-me, però tinc ben clar que el meu moment està ja en el passat.»

«Ara solament m'interessa la meua família i la meua faena. Quan puc, m'escapé a la casa d'Alcoi —a banda dels lligams familiars, li hi queden interessos, com la fàbrica materalna de paper de fumar—, jugue a tennis i no tinc temps de pensar en, com em pregunten, qui podia ser el president ideal del futbol espanyol. Tal com està la cosa, l'única cosa que sé és que cal un home valent i amb ganes d'afrontar tot el que se li ve damunt.»

¡Volem l'Estatut!

El president podrà designar directius

El món de la pilota valenciana està un poc picat, perquè veu que passen els dies i les setmanes i encara no han estat aprovats els estatuts que hauran de donar pas a l'autonomia federativa del nostre esport nacional. Divendres passat, es va reunir de nou la comissió gestora per introduir algunes variacions en

Francesc DURÀ

els articles que fan referència, fonamentalment, a la composició de la junta directiva de la nova Federació, per la qual cosa ara s'ha acordat que el president de la dita Federació de Pilota, després d'haver estat elegit per l'Assemblea General, podrà nomenar quatre membres de la seua confiança, amb la condició que siga gent vinculada a la pilota. I els altres vuit

directius de la junta seran elegits pels respectius comités: jugadors professionals, jugadors aficionats, jutges i marxadors i escoles de pilota.

Veurem si ara la Conselleria dona el vist-i-plau per tal que siguen aprovats els estatuts, i tot seguit es poden convocar les eleccions, que ja és hora. ¡Volem l'estatut!

Nous estatuts i nova Federació... que ja tarden massa

La pilota valenciana necessita autonomia federativa.

Viatge a Euskadi

Els propers dies 19, 20 i 21, es desplaçarà a Euskadi una delegació de pilotaires valencians, acompanyats per directius i aficionats, a fi de donar a conèixer als bascos la nostra pilota. Hi ha previst que les primeres figures (Geno-

vés, Eusebio, etcètera) juguen una partida d'exhibició en un frontó de Bilbao, amb una corda en mig i a la modalitat de rebot. També, en un carrer de Guernica, els dos millors equips disputaran una partida de galotxa: Picassent i Benavites. L'expedició valenciana serà encapçalada pel director general d'Esports de la Generalitat, Josep Antoni Ibars, i pel regidor de l'Ajuntament de València Francesc Gandia.